

som tidligere. Det andet Punct, som den ærede Rigsdagsmand fremførte, angik min Mening om, hvorledes et Ministerium kunde dannes. Jeg maa i den Anledning bemærke, at jeg i de Ord, hvormed jeg fremlagde denne Adresse, tilstræffelig tydeligt udtalte min Anskuelse om dette Spørgsmaal, og jeg skal dertil kun sige, at, dersom Hans Majestæt i sin Wiisdom skulde tage Hensyn til vort for ham udtalte Ønske, da antager jeg det for at være en Selvsølge, at ethvert Ministerium, som vil danne sig, maa danne sig: paa Grundlaget af 28de Januar 1852; — paa den den 13de Februar 1852 afgivne Erklæring om, hvorledes Forbeholdet skal forståes; paa Afstemningerne her og i det andet Thing i Grundlovsagen, samt paa Erklæringen om Neutralitet med Hensyn til de udenlandske Forhold — det er, hvad jeg anseer for at maatte være Udgangspunctet for den Forandring, der maatte skee. I to Henseender vilde altsaa et saadant Ministerium, som jo vilde staae Ministeriet Bluhme meget nær, afvige fra det nærværende Ministerium; idet det ligefrem vilde vedkjende sig Erklæringen af 13de Februar 1852 og Antagelsen af de hertagne Beslutninger med Hensyn til Grundloven. Der er Ingen, jeg gjen tager det, der overseer Forholdene saaledes, som den, der staaer øverst i Landet; men jeg siger, at for Enhver, der med Nøilighed betragter alle Forhold, forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at Hans Majestæt vil være istand til at faae Mænd, som paa dette Grundlag vilde kunne gribe Statens Roer, dersom Følgen af det Skridt, her nu forhandles, skulde blive en Omdannelse af det nuværende Ministerium.

J. A. Hansen: Jeg finder mig baade af ydre og indre Grunde drevet til at yttre mig om det foreliggende Forslag til en Adresse, til hvilket jeg ogsaa har sluttet mig. Der er blevet anstillet en Sammenligning mellem Ministeriet Bluhme og Ministeriet Ørsted. Der er ikke meget stor Forskjel paa de Frugter, vi have seet fra disse Ministerier, især med Hensyn til vore indre Anliggender; men der er, efter min Mening, en himmelvid Forskjel paa den Behandlingsmaade, som er

bleven Rigsdagen tildeel af Ministeriet Bluhme, og den, der er bleven Rigsdagen tildeel af Ministeriet Ørsted. Saa bestemt, saa afgjort og saa fast, som Ministeriet Bluhme end stod mod en Deel af Rigsdagen, saa optraadte det, efter min Mening, dog altid paa en constitutionel Maade; det behandlede dog Rigsdagen midt i Striden med den Agtelse og Respect, hvormed et constitutionelt Ministerium bør behandle Landets Folkerepresentation. Men alt dette har jeg i indværende Session savnet hos Ministeriet Ørsted. Selv altsaa, om der ikke kunde paapeges nogen Realitetsforskjellighed imellem de to Ministerier, saa vilde jeg ligesaa lidet tage i Betænkning, ved en Leilighed som nærværende, at yttre min Utilfredshed med Ministeriet Ørsted, som jeg er vis paa, at jeg ikke vilde have gjort det imod Ministeriet Bluhme. Men isvrigt finder der en Realitetsforskjellighed Sted med Hensyn til disse forskjellige Ministeriers Virksomhed; thi det nærværende Ministerium har ikke alene lagt den samme, ja, jeg kan endog saa sige en større Virksomhed for Dagen med Hensyn til Udvielingen af vore indre Forhold end det forrige Ministerium, men det er endog saa gaaet saa vidt, at en Minister, der ikke har betænkning paa at overtage to Portefeuiller, ligefrem har erklæret sin Udygtighed til at frembringe Lovforslag til saadanne Reforme, paa hvilke Nationen med stor Længsel venter og har Ret til at vente; hvilket Sidste ikke engang den samme ærede Minister har dristet sig til at benægte. Men disse Kjendsgjerninger ere ikke de eneste, som kunne anføres mod Ministeriet. Hvor ofte have vi ikke, naar et eller andet Spørgsmaal har været paa Bane, hørt det nærværende Ministerium staae en tyk Streg over den hele Rigsdags Sagkundskab i Sager, om hvilke Rigsdagen tydeligt har viist at have den behørlige Sagkundskab, medens Ministeriet har henviist til andre ubekjendte Størrelser, fra hvilke det vilde hente den „Sagkundskab“, som det selv indrømmede, at det manglede. Hvor ofte have vi ikke seet Ministeriet vise den Ringeagt mod det nærværende Thing, at det, efterat have gjort stærke Angreb paa Rigsdagen eller enkelte Medlemmer af samme, ikke har villet værdisgælde dem at høre deres Modsigelse